

Reforma - consecința redeșteptării

Textul de memorat: „Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-l este rușine să-i numească frați.” (Evrei 2:11)

Duminică

1. **2 Cronici 20:1-20;** 1. După aceea, fiii lui Moab și fiii lui Amon și cu ei niște maoniți au pornit cu război împotriva lui Iosafat.
2. Au venit și au dat de știre lui Iosafat, zicând: "O mare mulțime înaintează împotriva ta de dincolo de mare, din Siria, și sunt la Hațaton-Tamar, adică En-Ghedî."
3. În spaima sa, Iosafat și-a îndreptat fața să caute pe Domnul și a vestit un post pentru tot Iuda.
4. Iuda s-a adunat să cheme pe Domnul și au venit din toate cetățile lui Iuda să caute pe Domnul.
5. Iosafat a venit în mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în Casa Domnului, înaintea curții celei noi.
6. Și a zis: "Doamne Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?"
7. Oare n-ai izgonit Tu, Dumnezeul nostru, pe locuitorii țării acesteia dinaintea poporului Tău, Israel, și n-ai dat-o Tu pentru totdeauna de moștenire seminței lui Avraam care Te iubea?
8. Ei au locuit-o și Ți-au zidit în ea un Locaș Sfânt pentru Numele Tău, zicând:
9. "Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciuma sau foametea, ne vom înfățișa înaintea Casei acesteia și înaintea Ta, căci Numele Tău este în Casa aceasta; vom striga către Tine din mijlocul strâmtorării noastre, și Tu ne vei asculta și ne vei mântui!"
10. Acum iată, fiii lui Amon și ai lui Moab și cei din muntele Seir, la care n-ai îngăduit lui Israel să intre când venea din țara Egiptului - căci s-a abătut de la ei și nu i-a nimicit -
11. iată-i cum ne răsplătesc acum, venind să ne izgonească din moștenirea Ta, pe care ne-ai dat-o în stăpânire!
12. O, Dumnezeul nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei? Căci noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care înaintează împotriva noastră și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!"
13. Tot Iuda stătea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele și fiii lor.
14. Atunci Duhul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, levitul, dintre fiii lui Asaf.
15. Și Iahaziel a zis: "Ascultați, tot Iuda și locuitorii din Ierusalim, și tu, împărate Iosafat! Așa vă vorbește Domnul: "Nu vă temeți și nu vă înspăimântați dinaintea acestei mari mulțimi, căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu.
16. Măine coborâți-vă împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul Țiț, și-i veți găsi la capătul văii, în fața pustiului Ieruel.
17. Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: așezați-vă, stați acolo și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul. Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă înspăimântați; mâine, ieșiți-le înaintea, și Domnul va fi cu voi!"
18. Iosafat s-a plecat cu fața la pământ, și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului s-au aruncat înaintea Domnului să se închine înaintea Lui.
19. Leviții dintre fiii chehatiților și dintre fiii coreiților s-au sculat și au lăudat cu glas tare și puternic pe Domnul Dumnezeul lui Israel.

20. A doua zi, au pornit dis-de-dimineață spre pustiul Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: "Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti."

Luni

2. **1 Corinteni 6:19,20**; 19. Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?
20. Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

1 Corinteni 9:24-27; 24. Nu știți că cei ce aleargă în locul de alergare, toți aleargă, dar numai unul capătă premiul? Alergați, dar, în așa fel, ca să căpătați premiul!

25. Toți cei ce se luptă la jocurile de obște se supun la tot felul de înfrânări. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate veșteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate veșteji.

26. Eu deci alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt.

27. Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.

1 Corinteni 13:13; 13. Acum, dar, rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

1 Corinteni 15:1, 2, 27, 28; 1. Vă fac cunoscut, fraților, Evanghelia pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas

2. și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.

27. Dumnezeu, în adevăr, "a pus totul sub picioarele Lui". Dar când zice că totul l-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce l-a supus totul.

28. Și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce l-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

3. **2 Corinteni 7:8-12**; 8. Măcar că v-am întristat prin epistola mea, nu-mi pare rău; și, chiar dacă mi-ar fi părut rău - căci văd că epistola aceea v-a întristat (măcar că pentru puțină vreme) -

9. totuși acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v-a adus la pocăință. Căci ați fost întristați după voia lui Dumnezeu, ca să n-aveți nicio pagubă din partea noastră.

10. În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată; pe când întristarea lumii aduce moartea.

11. Căci uite, tocmai întristarea aceasta a voastră, după voia lui Dumnezeu, ce frământare a trezit în voi! Și ce cuvinte de dezvinovățire! Ce mânie! Ce frică! Ce dorință aprinsă! Ce râvnă! Ce pedeapsă! În toate, voi ați arătat că sunteți curați în privința aceasta.

12. Așa că, dacă v-am scris, nu v-am scris nici din pricina celui ce a făcut ocară, nici din pricina celui ce a suferit ocară, ci ca să se arate marea noastră purtare de grijă pentru voi, înaintea lui Dumnezeu.

Marti

4. **Apocalipsa 2:1-6**; 1. Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: "Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:

2. "Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.
3. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu și că n-ai oboșit.
4. Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.
5. Adu-ți, dar, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.
6. Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele nicolaïților, pe care și Eu le urăsc.

Miercuri

5. **Romani 1:16,17;** 16 Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului;
17 deoarece în ea este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.”

Romani 3:21-25; 21. Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și Prorocii -

22. și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire.

23. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

24. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.

25. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;

Romani 5:6-11; 6. Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuți.

7. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară.

8. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

9. Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.

10. Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.

11. Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am câpătat împăcarea.

Romani 8:1-4; 1. Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului.

2. În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții.

3. Căci - lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere - Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului,

4. pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului.

Joi

6. **Apocalipsa 14:6, 7, 12;** 6. Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.
7. El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"
12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus."